

บทบรรณาธิการ เนติบัณฑิต เล่ม 8 ภาค 1 สมัยที่ 67

บทบรรณาธิการ

คำถาม กล่าวคำพูดในเชิงตำหนิการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจว่า “ตำรวจแม่ง...ใช้ไม่ได้” เป็นความผิดฐานดูหมิ่นเจ้าพนักงานหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๐๑๖/๒๕๕๖ ภายหลังจากร้อยตำรวจโท ส. กับพวก เรียกรถยนต์ที่จำเลยขับเพื่อขอตรวจเมื่อพบว่ารถยนต์ขาดต่อภาษีประจำปี จำเลยแจ้งให้ ร้อยตำรวจโท ส. กับพวกทราบว่าได้เคยถูกจับและเสียค่าปรับในข้อหาเดียวกันมาแล้ว ก่อนหน้าถูกจับ ๑ วัน หลังจากนั้นจำเลยแจ้งให้บิดาเสียภาษีประจำปีรถยนต์แล้วยังไม่ได้รับเอกสารมาจากบิดา แต่ร้อยตำรวจโท ส. กับพวกยังคงออกใบสั่งแจ้งข้อกล่าวหาแก่ จำเลยโดยไม่ปรากฏว่าร้อยตำรวจโท ส. กับพวกได้ชี้แจงทำความเข้าใจให้จำเลยทราบถึงเหตุที่ต้องออกใบสั่งแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลย จำเลยในภาวะเช่นนั้นย่อมรู้สึกว่าร้อยตำรวจโท ส. กับพวกไม่ได้ให้ความสำคัญสนใจกับคำชี้แจงของจำเลยเท่าที่ควรอาจทำให้จำเลยรู้สึกว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมและเกิดความน้อยใจจึงกล่าวในเชิงเป็นการตำหนิการปฏิบัติหน้าที่ของร้อยตำรวจโท ส. กับพวกว่า “ตำรวจแม่ง...ใช้ไม่ได้” อันเป็นเพียงคำกล่าวที่ไม่สุภาพ และไม่สมควรเท่านั้น ยังไม่ถึงขั้นที่พอจะให้เข้าใจว่าจำเลยมีความมุ่งหมายที่จะด่าดูถูกเหยียดหยามหรือสบประมาทให้ร้อยตำรวจโท ส. กับพวกอับอาย การกระทำของจำเลย จึงไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๖

คำถาม ลูกจ้างมีหน้าที่ประจำลานจอดเครื่องบิน และปล่อยเครื่องบิน ไม่มีหน้าที่ขายบัตรเครื่องบิน หากรับเงินค่าโดยสารเครื่องบินที่ลูกค้าซื้อแล้วเอาเงินไว้เป็นของตนเอง จะเป็นความผิดฐานยกยอกหรือลักทรัพย์ที่เป็นของนายจ้าง

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๙๓๗ - ๔๙๓๘/๒๕๕๖ จำเลยที่ ๒ เป็นลูกจ้างของผู้เสียหาย ทำงานในตำแหน่งพนักงานอาวุโส ซึ่งในขณะที่เกิดเหตุจำเลยที่ ๒ มีหน้าที่ประจำลานจอดเครื่องบินและปล่อยเครื่องบิน ไม่มีหน้าที่ขายบัตรโดยสารเครื่องบินผู้เสียหายมิได้มอบหมายให้จำเลยที่ ๒ มีหน้าที่รับและครอบครองเงินค่าโดยสารเครื่องบินที่ได้จากลูกค้าแทนผู้เสียหาย เมื่อจำเลยที่ ๒ รับเงินค่าโดยสารเครื่องบินที่ลูกค้าซื้อการให้บริการหรือชำระค่ารับจ้างในกิจการของผู้เสียหาย เงินค่าโดยสารเครื่องบินจึงเป็นของผู้เสียหาย จำเลยที่ ๒ ต้องนำไปส่งมอบหรือชำระตามวิธีการให้ผู้เสียหาย การที่จำเลยที่ ๒ เอาเงิน

ค่าโดยสารเครื่องบินตามฟ้องไว้เป็นของจำเลยที่ ๒ เสียเอง เป็นการแย่งกรรมสิทธิ์ไปจากผู้เสียหาย การกระทำของจำเลยที่ ๒ ในฐานะลูกจ้างของผู้เสียหาย จึงเป็นการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ที่เป็นของนายจ้างตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๑๑) มิใช่เป็นความผิดฐานยกยอก

คำถาม ล้วงและหยิบเงินสดจากกระเป๋าของผู้อื่นขณะยืนปีสสาวะอยู่บริเวณพงหญ้าปากทางเข้าสถานีขนส่ง และชกโดยมิได้พูดอะไรแล้วหลบหนีไปเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๒๘๘๘/๒๕๕๖ ขณะผู้เสียหายยืนปีสสาวะอยู่บริเวณพงหญ้าปากทางเข้าสถานีขนส่ง จำเลยซึ่งผู้เสียหายไม่รู้จักมาก่อนเดินเข้ามาหาและล้วงหยิบเงินสด ๒๐๐ บาท จากกระเป๋าเสื้อของผู้เสียหายและชกผู้เสียหายซึ่งมีอายุ ๗๐ ปี ทำให้ได้รับบาดเจ็บและทรุดนั่งลงกับพื้น โดยจำเลยมิได้พูดกับผู้เสียหายแล้วหลบหนีไป ลักษณะการกระทำของจำเลยเป็นการกระทำที่ต่อเนื่องกันมิใช่การกระทำที่ขาดตอน คือการลักทรัพย์เงินของผู้เสียหายและการทำกับร่างกายผู้เสียหายโดยทำร้ายร่างกายผู้เสียหายเป็นพฤติการณ์ที่บังชี้ถึงเจตนาของจำเลยที่ต้องการทำอันตรายแก่กายผู้เสียหายเพื่อความสะดวกแก่การกระทำผิดและพาเอาทรัพย์ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย

บริเวณพงหญ้าปากทางเข้าสถานีขนส่ง ถึงแม้จะอยู่ภายในบริเวณสถานีขนส่ง แต่บริเวณดังกล่าวเป็นทางเข้าออกสถานีขนส่ง มิใช่สถานที่ซึ่งจัดไว้ให้สาธารณะนำรถไปจอดได้ จึงมิใช่ที่จอดรถสาธารณะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๙)

คำถาม เข้าไปในบริเวณบ้านของผู้อื่นซึ่งเจ้าของบ้านมิได้หวงห้ามเพื่อสอบถามเกี่ยวกับเรื่องไก่ที่หายไป แล้วเกิดโต้เถียงกับเจ้าของบ้าน โดยเจ้าของบ้านได้ไล่ให้ออก หากผู้กระทำยังไม่ออกไปในทันที จะเป็นความผิดฐานบุกรุกตาม ป.อ. มาตรา ๓๖๔, ๓๖๕ หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๔๗๙/๒๕๕๖ ผู้เสียหายมิได้หวงห้ามที่จำเลยขับรถจักรยานยนต์เข้าไปในบริเวณบ้านของผู้เสียหาย และจำเลยก็เข้าไปสอบถามเกี่ยวกับเรื่องไก่ที่หายไปถือได้ว่าจำเลยมีเหตุอันสมควรที่จะเข้าไปเพื่อสอบถามผู้เสียหาย เมื่อเกิดมีการโต้เถียงกันและผู้เสียหายได้ไล่ให้จำเลยออกไป แม้จำเลยจะยังไม่ออกไปในทันที แต่หลังจากนั้นไม่นานนักเพียงประมาณ ๓ ถึง ๔ นาที จำเลยก็เดินไปที่รถจักรยานยนต์

แล้วขับออกไปจากบ้านผู้เสียหาย ดังนี้ ยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยไม่ยอมออกไปจากสถานที่
เช่นว่านั้นเมื่อผู้มีสิทธิที่จะห้ามมิให้เข้าไปได้ไล่ให้ออกอันจะเป็นความผิดฐานบุกรุกในเวลา
กลางคืนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๕ (๓)

คำถาม ใช้อาวุธปืนข่มขู่ ทำให้ผู้เสียหายตกใจกลัว ผู้เสียหายจะเรียกค่าเสียหาย
ซึ่งเป็นความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน ได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๕๗๑/๒๕๕๖ จำเลยถืออาวุธปืนติดตัวออกมาบริเวณทาง
เดินเท้าสาธารณะซึ่งอยู่ติดกับถนนสาธารณะหลังจากมีปากเสียงกับโจทก์ซึ่งเป็นผู้เสียหาย
แล้วพูดขู่ขี้ใจดำว่า "มึงอยากตายหรือ" เป็นการกระทำโดยจงใจทำให้โจทก์เสียหาย
เป็นการทำละเมิดต่อโจทก์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ แม้ว่า
จำเลยจะมีได้ถึงอาวุธปืนก็ตาม การที่จำเลยใช้**อาวุธปืนข่มขู่**โจทก์เป็นการทำให้โจทก์
เสียหายแก่ร่างกายและอนามัยของโจทก์ เพราะทำให้โจทก์ตกใจกลัวเป็นความเสียหาย
เกี่ยวกับความรู้สึกทางด้านจิตใจซึ่งเป็นความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๖ โจทก์มีสิทธิเรียกค่าสินไหม
ทดแทนจากจำเลยได้

คำถาม นำแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ปลอมของกลางปิดทับแผ่นป้ายทะเบียน
ที่แท้จริงแต่ยังไม่ได้ขักรถเคลื่อนที่ เป็นการใช้เอกสารราชการปลอมหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๔๔๖/๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ ได้นำแผ่นป้ายทะเบียน
รถยนต์ปลอมของกลางปิดทับแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ที่แท้จริงที่ด้านหน้าและด้านท้าย
ของรถเพื่อใช้รถยนต์เดินทางไปเที่ยวที่เมืองพัทยา ป้องกันมิให้ผู้พบเห็นทราบหมายเลข
ทะเบียนรถยนต์ที่แท้จริงหากเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการเดินทาง ดังนี้ จึงเป็นการใช้แผ่น
ป้ายทะเบียนรถยนต์ปลอมอย่างเป็นทางการที่แท้จริงเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่ารถยนต์
หมายเลขทะเบียน วต ๒๙๑๔ กรุงเทพมหานคร เป็นรถยนต์หมายเลขทะเบียน สม ๒๗๙๔
กรุงเทพมหานคร ตามแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ที่มีการทำปลอมขึ้น และจากข้อเท็จจริง
ตามที่พิจารณาได้ความว่า ที่เกิดเหตุซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจพบการกระทำความผิดของ
จำเลยที่ ๑ เป็นสถานที่เปิดเผยในทางเดินรถสาธารณะ แม้จำเลยที่ ๑ ยังมีได้ใช้รถยนต์
เดินทางเคลื่อนที่จากจุดเกิดเหตุที่มีการลงมือกระทำความผิดดังกล่าว ก็เป็นความผิด
สำเร็จฐานใช้เอกสารราชการปลอมแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงมีความผิดตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๒๖๘ วรรคแรก ประกอบมาตรา ๒๖๕

คำถาม หนังสือสัญญาโอนสิทธิการเช่าระบุว่า ผู้รับโอนตกลงรับไปซึ่งสิทธิและหน้าที่ของผู้ให้เช่า ผู้เช่า ผู้เช่าช่วง ดังนี้ ผู้รับโอนจะมีสิทธิเรียกค่าเช่าที่ค้างชำระอยู่ก่อนการรับโอนสิทธิการเช่าจากผู้เช่าช่วงหรือไม่

การบอกเลิกการเช่าเพราะผู้เช่าผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซึ่งให้ผู้เช่าชำระค่าเช่าภายใน ๗ วัน แต่หากนับถึงวันที่ผู้ให้เช่าฟ้องคดีเกินกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันครบกำหนดการบอกกล่าว จะถือว่าชอบด้วย ป.พ.พ. มาตรา ๕๖๐ วรรคสอง หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๒๗๕๓/๒๕๕๕ หนังสือสัญญาโอนสิทธิการเช่าระหว่างห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. กับโจทก์ระบุว่าผู้รับโอนสิทธิตกลงรับไปซึ่งสิทธิและหน้าที่ของผู้ให้เช่า ผู้เช่า ผู้เช่าช่วง ไปทันทีนับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป ย่อมหมายถึงสิทธิทั้งหลายที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ผู้โอนมีอยู่ทั้งก่อนและหลังวันดังกล่าว ให้ตกเป็นของโจทก์ผู้รับโอนตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป แม้จะไม่ได้ระบุไว้ว่าหมายถึงค่าเช่าช่วงที่จำเลยค้างชำระก่อนวันโอนแต่ก็เป็นหนึ่งในสิทธิและหน้าที่ทั้งหลายที่มีอยู่ เมื่อข้อสัญญาไม่ได้ระบุยกเว้นไว้ย่อมไม่แยกต่างหากจากสิทธิทั้งหลายที่จะตกให้แก่โจทก์ผู้รับโอน โจทก์จึงมีสิทธิเรียกค่าเช่าที่ค้างชำระอยู่ก่อนการรับโอนสิทธิการเช่าและภายหลังการรับโอนสิทธิการเช่าจากจำเลยตามฟ้อง

โจทก์มีสิทธิเรียกค่าเช่าช่วงที่จำเลยค้างชำระแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ผู้โอนก่อนวันที่โจทก์รับโอนสิทธิและภายหลังที่โจทก์รับโอนสิทธิซึ่งจำเลยค้างชำระ เมื่อโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้จำเลยชำระค่าเช่าช่วงทั้งหมดภายใน ๗ วัน มิฉะนั้นถือเอาหนังสือบอกกล่าวเป็นการบอกเลิกสัญญา และสัญญาเช่าเป็นอันระงับ จำเลยได้รับหนังสือบอกกล่าวแต่ไม่ชำระตามที่กำหนด และนับถึงวันที่โจทก์ฟ้องคดีเกินกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันครบกำหนดการบอกกล่าว ถือว่าการเช่าช่วงรายเดือนมีการบอกกล่าวเกิน ๑๕ วัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๖๐ วรรคสอง ถือเป็นการบอกเลิกสัญญาเช่าช่วงโดยชอบแล้ว สัญญาเช่าช่วงจึงเลิกกันเพราะจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญา จำเลยไม่มีสิทธิอยู่ในที่ดินพิพาทต่อไป การที่จำเลยยังคงอยู่ยอมเป็นการละเมิดต่อโจทก์ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลยพร้อมบริวารและให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างของตนออกไปจากที่ดินที่เช่า ทั้งมีสิทธิเรียกค่าเช่าช่วงค้างชำระทั้งหมดและค่าเสียหาย

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์
บรรณาธิการ